

68

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu, zasad i trybu przyznawania i wstrzymywania stypendiów sportowych oraz ich wysokości.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 1985 r. w sprawie zakresu, zasad i trybu przyznawania i wstrzymywania stypendiów sportowych oraz ich wysokości (Dz. U. Nr 25, poz. 109) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 2 wyrazy „Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu” zastępuje się wyrazami „Przewodniczący Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”;
- 2) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Stypendium sportowe może być przyznane w wysokości:
 - 1) do 60 000 zł miesięcznie zawodnikom posiadającym klasę mistrzowską międzynarodową, powołanym do kadry narodowej seniorów,
 - 2) do 40 000 zł miesięcznie zawodnikom posia-

dającym klasę mistrzowską, powołanym do kadry lub rezerwy kadry narodowej seniorów, oraz zawodnikom zespołów I ligi piłki nożnej,

- 3) do 30 000 zł miesięcznie zawodnikom zespołów II ligi piłki nożnej oraz pozostałych zespołów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 4,
- 4) do 20 000 zł miesięcznie zawodnikom posiadającym pierwszą klasę sportową w dyscyplinach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich, powołanym do kadry lub rezerwy kadry narodowej seniorów.”;
- 3) użyte w różnych przypadkach wyrazy „Główny Komitet Kultury Fizycznej i Sportu” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

69

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i zasad przyznawania zawodnikom świadczeń umożliwiających osiągnięcie wysokiego poziomu sportowego.

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1985 r. w sprawie zakresu i zasad przyznawania zawodnikom świadczeń umożliwiających osiągnięcie wysokiego poziomu sportowego (Dz. U. Nr 40, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8:
 - a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zajęcie od czwartego do ósmego miejsca na igrzyskach olimpijskich.”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Wysokość nagrody nie może przekroczyć:
 - 1) za uzyskanie wybitnych osiągnięć w skali światowej:
 - a) pierwszego miejsca na mistrzostwach świata seniorów 2 000 000 zł,
 - b) rekordu świata seniorów 1 000 000 zł,
 - c) pierwszego miejsca na mistrzostwach Europy seniorów 1 000 000 zł,
 - d) rekordu Europy seniorów 500 000 zł;

2) za uzyskanie wybitnych osiągnięć w skali międzynarodowej:

- a) na mistrzostwach świata seniorów:
 - drugiego miejsca 1 000 000 zł,
 - trzeciego miejsca 600 000 zł,
 - b) na mistrzostwach Europy seniorów:
 - drugiego miejsca 500 000 zł,
 - trzeciego miejsca 300 000 zł,
 - c) na międzynarodowych zawodach seniorów poważnej rangi:
 - pierwszego miejsca 600 000 zł,
 - drugiego miejsca 400 000 zł,
 - trzeciego miejsca 200 000 zł,
 - d) innego o niewymiernym charakterze osiągnięcia sportowego o znaczeniu międzynarodowym, np. samotny rejs żeglarski dookoła świata, zdobycie trudnego szczytu górskiego 750 000 zł,
- 3) za uzyskanie wybitnych osiągnięć w skali krajowej:
- a) na mistrzostwach Polski seniorów:
 - pierwszego miejsca 100 000 zł,
 - drugiego miejsca 60 000 zł,
 - trzeciego miejsca 40 000 zł,
 - b) rekordu Polski seniorów lub Pucharu Polski 100 000 zł.”;

c) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. Wysokości nagród za zdobycie medalu lub miejsc od czwartego do ósmego na igrzyskach olimpijskich są każdorazowo ustalane przed kolejnymi igrzyskami olimpijskimi i wypłacane z własnych środków przez Polski Komitet Olimpijski w porozumieniu z Komitetem do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej.

7. Nagrody za uzyskanie na mistrzostwach świata seniorów pierwszego, drugiego lub trzeciego miejsca mogą być podwyższone do 50%, jeżeli mistrzostwa te odbywają się nie częściej niż co 4 lata, a do 25% — jeżeli odbywają się nie częściej niż co 2 lata.

8. Nagrody za osiągnięcia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3 oraz ust. 3 pkt 1 i 2, w dyscyplinach i konkurencjach nie objętych programem igrzysk olimpijskich mogą być przyznawane w wysokości do 50% kwot określonych w ust. 5 pkt 1 i pkt 2 lit. a)—c) oraz pkt 3.”;

2) w § 12 wyrazy „Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu” zastępuje się wyrazami „Przewodniczący Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

70

ROZPORZĄDZENIE RADY-MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

w sprawie zasad wynagradzania dyrektorów przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 33 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady wynagradzania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego i tymczasowego kierownika przedsiębiorstwa, zwanego dalej „dyrektorem”.

§ 2. 1. Dyrektorowi przysługuje wynagrodzenie zasadnicze i może być przyznany dodatek funkcyjny na zasadach określonych w § 3 oraz inne składniki wynagrodzenia i świadczenia przewidziane w przepisach o wynagradzaniu obowiązujących w przedsiębiorstwie, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Dyrektorowi przysługuje premia roczna za osiągnięte wyniki ekonomiczne lub premia za realizację zadań zgodnie z przepisami § 4—7.

3. Do dyrektora nie ma zastosowania obowiązujący w przedsiębiorstwie system premiowania i nagradzania pracowników, finansowany w ciężar kosztów.

4. Podstawę naliczenia przysługujących dyrektorowi dodatku stażowego, nagrody jubileuszowej i odprawy emerytalnej stanowi najniższe wynagrodzenie.

§ 3. 1. Do czasu zastosowania tabel stawek wynagrodzenia zasadniczego, opracowanych przy wykorzystaniu wyników wartościowania pracy, dyrektorowi może być przyznana miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w wysokości nie przekraczającej 75 000 zł, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Dyrektorowi może być przyznany dodatek funkcyjny w granicach od 100 do 300% miesięcznej stawki najniższego wynagrodzenia.

3. Przy ustalaniu wysokości miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w ust. 1, oraz

dodatku funkcyjnego, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględniać:

- 1) wielkość zatrudnienia w przedsiębiorstwie,
- 2) wartość środków trwałych na jednego zatrudnionego w przedsiębiorstwie,
- 3) udział produkcji eksportowej w sprzedaży ogółem,
- 4) wartość sprzedaży lub obrotów przedsiębiorstwa,
- 5) wynik finansowy na jednego zatrudnionego w przedsiębiorstwie,
- 6) inne wielkości charakteryzujące działalność danego przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Dyrektorowi przysługuje premia roczna za osiągnięte wyniki ekonomiczne przedsiębiorstwa, ustalana na podstawie zweryfikowanego bilansu rocznego, w zależności od osiągniętego procentowego wskaźnika wyniku ekonomicznego. Podstawą obliczenia premii jest suma wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego wypłacona dyrektorowi w roku, za który przysługuje premia.

2. Procentowy wskaźnik wyniku ekonomicznego ustala się dzieląc zysk do podziału przez sumę rocznej przeciętnej wartości środków trwałych brutto, według stanu na dzień 1 stycznia danego roku, i przeciętnej wartości zapasów ogółem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Zysk do podziału, o którym mowa w ust. 2, zmniejsza się o kwotę podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz o kwotę ulg w podatku dochodowym i umorzeń zwiększających fundusz rozwoju lub fundusze o podobnym charakterze i powiększa się o:

- 1) kwotę ulg w podatku dochodowym z tytułu eksportu,
- 2) kwotę odpisów amortyzacyjnych pozostających w dyspozycji przedsiębiorstwa,

z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Przeciętną wartość środków trwałych brutto, o której mowa w ust. 2, pomniejsza się o wartość środków